

[ROZROZNIĆ SIĘ *vb pf*

rozroznić się, rozroźnić się, rozroźnić się.

się, sie.

Pierwsze o jasne, drugie pochylone.

fut 3 pl rozróżnią się. ◇ *praet 3 sg m* rozróżnił się. *n* rozróżniło się. ◇ *1 pl m pers -smy, -(e)smy* się rozróżnili. ◇ *3 pl m pers* rozróżnili się. *subst* rozróżniły się. ◇ *plusq 3 pl m pers* byli się rozróżnili. ◇ *con 1 pl m pers* byśmy się rozróżnili. ◇ *3 pl m pers* by się rozróżnili, by się rozroźni(e)li. ◇ *part praet act* rozroźniwszy się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. rozróżnić.

1. Przestać być jednością; discedere, distrahi, scindi Cn:

a. Skłócić, poróżnić się; discordare, dissidere Cn: Bo kiedy się bracia rozróżnią, odzywają się do braciej doma pozostałej. *AktaSejmikPozn 1590/107*; Oná [*konfederacja korczyńska*] vfundowała fie mocnie ná iednéy wierze Kátholickiéy/ [...] á tá [*konfederacja warszawska*] vczyniona w roftérkách/ gdzie fie iuż byli ludzie rozróżnili/ gdzie ftany fie z sobą wádźiły. *SkarUp 10 [idem] SkarProces 32.*

rozroznić się z kim: Iż p. hetman przeciwnie udawa i wykłada sprawy i postęпки nasze, przywodząc nas in odium et invidiam do żołnierzów, [...] wąpć w tym nie potrzeba, że do końca nie przestanie wszelakich sposobów szukać, aby się z nami [*żołnierze*] rozróżnili. *AktaSejmikPozn 1590/144.*

b. Zająć odmienne stanowisko, nie zgodzić się z czymś zdaniem; discordare, discrepare, dissentire, dissidere Cn: Bo tu u nas jakokolwiekeśmy się rozróżnili, przedsię tych więcej, którzy z pokojem siedząc doma, tego panem [*tj. za króla*] chcą mieć, który się pierwszy w Polszcze ukaże. *DudEpist V 98.*

rozroznić się od kogo czym: ProjektEgzek 161 cf W przeciwstawieniu.

rozroznić się od kogo w czym: ProjektEgzek 161; A jeźliżeby niektórzy z wm. braci naszych mieli rozróżnieli się od nas w tych sprawach, o których namawiamy i namawiać na przyszłym zjeździe będziemy [...] *AktaSejmikPozn 1587/66.*

W przeciwstawieniu: »zgodnie stać ... rozroznić się«: [*ewangelicy, dysydenci*] chociaż na tym jednym gruncie zbawiennym wszystkiego chrześcijaństwa z nami zgodnie stojąc, budowaniem wiary a nabożeństwa w niektórych artykułach i ceremoniami od nas się rozróżnili. *ProjektEgzek 161.*

Szereg: »rozroźnić się albo rozdwoić«: Wieśz W.K.M. że káźde obieranie krolá v nas bywa trudne y niebezpieczne. bo niepodobna rzecz/ ábyśmy fię w ták wielkiej liczbie ludzi nie rozroźnili/ álbo nie rozdwoili. *KarnNap 26.*

c. Oddzielić się, oderwać się:

rozroznić się od kogo: tákże wśzytkie Woiewodztwá y Powiáty Wielkiego Księstwa Litewkiego rozroźniły fię od drugich Woiewodztw/ ktore podátek poftąpiły *UniwPobor 1588-1593 Av, 1591 Av; KarnEksorb C3v; BronApokr 1.*

Zwroty: »miedzy sobą się rozroznić«: zá tho nie thufzę [...] by nas Bog złączył/ bośmy fię łami miedzy sobą rozłączywśzy y rozroźniwśzy od niego [*od Boga*] rozłączyli y rozroźnili/ y zwierzchność łobie nád nim y kościołem iego vfurpuiemy *RotRozm M3.*

»rozroźnić się wiarą, w wierze« [szyk zmienny]: Aleć tych tám czałow żadnego rozroźnienia w Polźcze nie było [...]. Nálzego dopiero wieku że narod Polłki rozroźnił lię Wiarą á Nabożeńłftwem Respons Dv; KarnEksorb C3v.

Szereg: »rozłaczyć się i rozroźnić«: *RotRozm M3 cf* »miedzy sobą się rozroźnić«.

Przen [od kogo]:

Szereg: »rozłaczyć się i rozroźnić«: *RotRozm M3 cf* »miedzy sobą się rozroźnić«.

2. Zmienić się, stać się innym: Potem za pisaniem waszym oznajmiliłmy Wielmoźności Twej, że ziemia źmojcka przesię ma ciągnąć do TM. A teraz jako piszesz rozroźniło się to, nie wiedzieć z której przyczyny *ListyZygmAug 1562/386*.

Synonim: **1. rozdwoić się.**

Formacje współrdzenne cf 1. ROZNIĆ SIĘ.

Cf **ROZROZNIENIE, ROZROZNIONY**